

รอบรู้เรื่องงาน

๑๑๑๑๑๑ ระยะเวลาในการดำเนินการนำหลักฐาน ส.ค.๑ มายื่นคำขอออกโฉนดที่ดินใกล้สิ้นสุดแล้ว (วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓) หลังจากนี้ หากเจ้าของที่ดินนำ ส.ค.๑ มาขอออกโฉนดที่ดิน พนักงานเจ้าหน้าที่จะดำเนินการให้ต่อเมื่อศาลยุติธรรมได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดว่า เป็นผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ ซึ่งจะมีขั้นตอนการ อ่าน แปล ตีความ ภาพถ่ายทางอากาศ ประกอบการพิจารณาของศาล เราควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวสักนิด

การอ่าน แปล ภาพถ่ายทางอากาศ

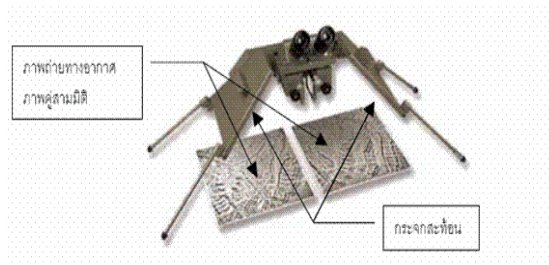
๑. การแปลความภาพถ่ายทางอากาศ

การแปลภาพถ่ายทางอากาศเป็นการแปลภาพด้วยสายตา(Visual Interpretation) การแปลภาพถ่ายทางอากาศแตกต่างจากการดูภาพทั่วทัศน์ทั่วไป เพราะผู้แปลจะต้องตรวจหาเพื่อรู้จักวัตถุบนภาพและการวิเคราะห์ เพื่อตีความสิ่งที่มองเห็นให้ได้รายละเอียดตามที่กำหนดไว้

คนที่สายตาปกติสามารถแปลภาพขั้นต้นได้ เช่น การแปลทางน้ำ ถนน เป็นต้น แต่ผู้แปลต้องทำความเข้าใจกับภาพถ่ายทางอากาศด้วย เพราะภาพถ่ายทางอากาศถ่ายจากที่สูงในระดับต่างกัน มีมาตราส่วนแตกต่างกัน สิ่งที่ปรากฏบนภาพจะมีขนาดเล็กกว่าขนาดจริงตามมาตราส่วน และสิ่งที่อยู่บนพื้นดินถูกถ่ายภาพลงมาแนวตั้งในลักษณะการฉายภาพทั่วทัศน์(Perspective Projection) ภาพถ่ายทางอากาศแสดงภาพด้านบนของวัตถุที่อยู่บนพื้นดินเป็นส่วนใหญ่ เช่น บ้านเรือนในภาพจะมองเห็นแต่หลังคา ต้นไม้จะมองเห็นแต่เรือนยอด เป็นต้น

ภาพถ่ายทางอากาศมีความถูกต้องทางตำแหน่งใกล้เคียงกับแผนที่ สามารถใช้ประกอบการสำรวจพื้นที่แบบเร่งด่วนตามวัตถุประสงค์ได้ แต่ไม่

สามารถใช้เป็นแผนที่อ้างอิง เพราะมาตราส่วนของภาพเป็นเพียงมาตราส่วนโดยประมาณและภาพถ่ายทางอากาศที่ยังไม่ผ่านการแก้ไขจะมีความคลาดเคลื่อนทางตำแหน่งสูง ถ้าถ่ายบริเวณภูมิประเทศไม่ราบเรียบเป็นภูเขา ภาพถ่ายทางอากาศจะใช้เป็นแผนที่อ้างอิงได้เมื่อภาพถ่ายนั้นผ่านการแก้ไขความคลาดเคลื่อนและความบิดเบี้ยวแล้ว

การใช้กล้องมองภาพสามมิติ (stereoscope)

การแปลงภาพถ่ายทางอากาศด้วยสายตาชั้นสูง จะต้องศึกษาหลักการมองเห็นภาพสามมิติ ฝึกหัดการใช้เครื่องมือแปลงภาพ เช่น การใช้กล้องมองภาพสามมิติ การดิจิตไทซ์ภาพหน้าจอคอมพิวเตอร์(On-screen Digitizing) ศึกษาวิธีการแก้ไขความคลาดเคลื่อนเชิงตำแหน่งและศึกษาการแปลงภาพถ่ายทางอากาศ เพื่อใช้ในวิชาการต่างๆ เช่น การทำแผนที่การใช้ที่ดิน/สิ่งปกคลุมดิน การทำแผนที่ธรณีวิทยา แผนที่ดิน การเกษตรกรรม การวางผังเมือง ด้านทรัพยากร เช่น ป่าไม้ แหล่งน้ำ ด้านธรณีสัณฐาน ฯลฯ การแปลงภาพถ่ายชั้นสูงจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรที่ผ่านการศึกษาอบรมมาโดยตรง

การดิจิตไทซ์ภาพหน้าจอคอมพิวเตอร์ (On-screen Digitizing)

๒. หลักการเบื้องต้นในการแปลความภาพถ่ายทางอากาศ

เทคนิคในการค้นหาแยกรายละเอียดออกจากภาพถ่ายทางอากาศให้ได้มากที่สุด ต้องอาศัยหลักความจริงต่อไปนี้คือ

- ภาพที่ได้จากรูปถ่ายทางอากาศเป็นการแสดงเชิงรูปภาพของรูปร่างต่างๆ ของภูมิประเทศ
- รูปร่างของภาพภูมิประเทศประกอบด้วยองค์ประกอบต่างๆ ที่แสดงให้เห็นวัตถุและปรากฏการณ์ต่างๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นองค์ประกอบต่างๆ ของภาพภูมิประเทศทั้งทางกายภาพ ชีวภาพ และวัฒนธรรม
- ภายใต้ภาวะสิ่งแวดล้อมที่เหมือนกัน วัตถุชนิดเดียวกันจะสะท้อนพลังงานในรูปร่างที่เหมือนกัน วัตถุต่างชนิดกันจะสะท้อนพลังงานในรูปร่างที่ไม่เหมือนกัน
- จำนวน และชนิดของรายละเอียดข้อมูล ที่จะสามารถดึงแยกออกมาจากภาพถ่ายได้มากน้อยขึ้นอยู่กับความรู้ ประสบการณ์ ความชำนาญ และความสนใจของผู้วิเคราะห์ นอกจากนั้นยังขึ้นอยู่กับวิธีการเลือกใช้ และขีดจำกัดของภาพถ่ายทางอากาศ

๓. ปัจจัยที่ช่วยในการแปลความภาพถ่ายทางอากาศ

ความสามารถในการแปลความภาพถ่ายทางอากาศของบุคคลใดๆ จะดีมาน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น

- ความคมชัดของภาพ

ความคมชัดของภาพถ่ายทางอากาศ เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้การแปลความภาพถ่ายทางอากาศง่ายขึ้น สิ่งที่ควบคุมความคมชัดของภาพคือ

- **ฟิล์ม** จะมีอิทธิพลต่อความเข้มของสีบนภาพถ่ายทางอากาศ และย่อมส่งผลถึงการแปลความภาพถ่ายทางอากาศ เพราะความเข้มของสีเป็นลักษณะประการหนึ่งที่ใช้ประกอบการแปลความภาพถ่ายทางอากาศ

- **มาตราส่วน** เนื่องจากมาตราส่วนใหญ่จะครอบคลุมพื้นที่แคบ ให้รายละเอียดไม่มากนักแต่รายละเอียดเหล่านั้นเด่นชัด ดังนั้นภาพถ่ายทางอากาศมาตราส่วนใหญ่จะให้ภาพที่เด่นชัดกว่าภาพถ่ายทางอากาศมาตราส่วนเล็ก

- **เลนส์** ภาพถ่ายทางอากาศที่ถ่ายด้วยกล้องเลนส์มุมกว้างมาก จะมีความสูงของการบินต่ำกว่าภาพถ่ายที่มีมาตราส่วนเท่ากันแต่ถ่ายด้วยกล้องเลนส์ชนิดอื่น ซึ่งการบินในระยะต่ำก็ทำให้ภาพของรายละเอียดคมชัดขึ้น

- **ฤดูกาล** การเลือกช่วงเวลาที่เหมาะสมในการบินถ่ายภาพทางอากาศขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการนำภาพถ่ายทางอากาศไปใช้ประโยชน์ เช่น หากต้องการนำภาพถ่ายทางอากาศไปใช้เพื่อการวางผังเมือง จำแนกลักษณะภูมิประเทศ ในกรณีนี้จะต้องบินถ่ายรูปในช่วงต้นฤดูร้อนขณะที่ต้นไม้ผลัดใบและท้องฟ้าปราศจากเมฆ แต่หากต้องการนำภาพถ่ายทางอากาศไปใช้เพื่อศึกษาเกี่ยวกับพันธุ์พืชธรรมชาติ เวลาที่เหมาะสมในการบินถ่ายรูปคือ ต้นฤดูหนาว ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่พืชเจริญเติบโตเต็มที่และท้องฟ้าปราศจากเมฆ

- ความรู้และประสบการณ์ของผู้แปลความภาพถ่ายทางอากาศ

การสำรวจด้วยภาพถ่ายเป็นวิทยาการทางศิลป วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของการที่จะให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ได้เชื่อถือได้ของลักษณะทางกายภาพของวัตถุและสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องอาศัยความรู้พื้นฐานหรือภูมิหลังของผู้แปลเพื่อที่จะสามารถวิเคราะห์และตัดสินใจในการตีความจากภาพถ่ายได้ถูกต้องและใกล้เคียงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด

ในภาพถ่ายทางอากาศใดๆ จะประกอบไปด้วยข้อมูลอย่างมากมาย อาจเป็นข้อมูลทางธรณีวิทยา ภูมิสัณฐาน ป่าไม้ ดินและข้อมูลอื่นๆ การแปลความภาพถ่ายทางอากาศเพื่อจะนำข้อมูลออกมาใช้ประโยชน์นั้นต้องอาศัยความรู้

เฉพาะด้านของนักแปลความ ตัวอย่างเช่น บนภาพถ่ายทางอากาศคู่หนึ่ง นักธรณีวิทยาสามารถตรวจพบโครงสร้างทางธรณีได้ หรือจำแนกชนิดของหินได้แต่ไม่สามารถตีความหาข้อมูลทางด้านป่าไม้ ดิน เช่นเดียวกันนักป่าไม้สามารถจำแนกชนิดของป่าไม้จากภาพถ่ายทางอากาศได้แต่ไม่สามารถจำแนกชนิดของหินได้ เป็นต้น

หากผู้แปลภาพถ่ายทางอากาศได้รับการฝึกฝนและมีความชำนาญในความรู้พื้นฐานต่างๆ ดังต่อไปนี้เพียงพอ ข้อมูลที่ได้จากการแปลความภาพถ่ายทางอากาศจะมีความละเอียดและมีประโยชน์อย่างมาก

- **การแปลความหมายจากแผนที่ (Map Interpretation)**

ผู้แปลภาพถ่ายทางอากาศ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอ่านและแปลความหมายแผนที่ภูมิประเทศได้ดี ซึ่งจะช่วยให้งานแปลสมบูรณยิ่งขึ้น

- **วิชาเรขาคณิต (Descriptive Geometry)** การศึกษารูปร่างทางเรขาคณิต เพื่อจะได้เข้าใจถึงความคิดเกี่ยวกับสามมิติ ทำให้เข้าใจและจินตนาการถึงรูปร่างทางเรขาคณิตของโครงสร้าง (Structural) ลำดับของชั้นหิน (Stratigraphic) และความสัมพันธ์ทางภูมิประเทศ (Topographic Relations)

- **การศึกษาภาคสนาม (Field Geology)** ทำให้เห็นของจริงเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เห็นจากรูปถ่าย ซึ่งจะช่วยให้ผู้แปลภาพถ่ายได้เข้าใจสามารถเปรียบเทียบและแก้ไขสิ่งที่ตนได้ทำไปให้ดียิ่งขึ้น

- **การสำรวจด้วยภาพถ่าย (Photogrammetry)** ศึกษาเกี่ยวกับการวัดระยะทางบนพื้นดินและระดับความสูงจากรูปถ่ายทางอากาศ การศึกษาและการใช้เครื่องมือ ตลอดจนอุปกรณ์ในการทำแผนที่ เพื่อนำมาทำ Stratigraphic Section คำนวณความเอียง (Slope) และความลาด (Gradient) โดยผ่านกระบวนการบันทึก วัดและแปลความหมายจากจุดภาพและรูปลักษณะของพลังงานแม่เหล็กไฟฟ้าที่บันทึกไว้ โดยรวมไปถึงการวิเคราะห์ด้วย

- **วิชาแผนที่ (Cartography)** ศึกษาชนิดของแผนที่ การแบ่งมาตราส่วนของแผนที่ การใช้ระบบกริด สัญลักษณ์ การวัดระยะและทิศทาง การอ่านความสูงและรูปทรงของภูมิประเทศและการหาตำแหน่งในแผนที่

- **ภูมิศาสตร์กายภาพ (Physical Geography)** สาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น ปลูกพืชวิทยา (Pedology) พืชศาสตร์ (Botany) ภูมิอากาศวิทยา (Climatology) และอุตุนิยมวิทยา (Meteorology) จะเห็นได้ว่าในเขตภูมิอากาศแห้งแล้ง (Arid) หินคาร์บอนเนตจะคงทนต่อการกัดกร่อนทำลายได้ดี ทำให้พบหินปูนเกิดเป็นหน้าผาและสันเขา ในขณะที่เขตภูมิอากาศชื้น (Humid) หินคาร์บอนเนตจะถูกชะล้างละลายไปกับน้ำ ดังปรากฏเป็นพวก Sinkholes ซึ่งจะทำให้เกิดสภาพภูมิประเทศ เป็นภูเขาขรุขระเป็นหลุมเป็นบ่อ ที่เรียกลักษณะนี้ว่า "Karst Topography" พืชบางชนิดจะขึ้นได้ดีหนาแน่นใน Sandy Soil แต่บางบริเวณจะมีพืชขึ้นเบาบาง ตามแนวรอยเลื่อนมักจะมีความชันมากจะทำให้ดินในบริเวณนี้มีสีเข้มและพืชที่ขึ้นในบริเวณนี้จะแตกต่างไปจากบริเวณใกล้เคียง

- **ความรู้และความคุ้นเคยในสภาพท้องถิ่นที่ปรากฏในภาพถ่ายทางอากาศของผู้แปลความ**

ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ช่วยให้ผู้แปลความภาพถ่ายทางอากาศตีความได้ดีและถูกต้องขึ้นนั่นคือ ความรู้ ความคุ้นเคยในสภาพท้องถิ่นที่ปรากฏในภาพถ่าย ตัวอย่างเช่น ผู้แปลความภาพถ่ายทางอากาศจากหมู่เกาะชวาหรือซูลี จะมีความสามารถในการตีความลักษณะและความแตกต่างของภูเขาไปได้ดีกว่าผู้แปลความภาพถ่ายทางอากาศจากประเทศอื่นๆ ที่ไม่เคยพบเห็นภูเขาไฟเลย เป็นต้น

- **เครื่องมือที่ช่วยในการอ่านและแปลความภาพถ่ายทางอากาศ** ในการอ่านและแปลความภาพถ่ายทางอากาศจำเป็นต้องมีอุปกรณ์และเครื่องมือช่วย เพื่อให้สามารถเห็นลักษณะภูมิประเทศได้ชัดเจนขึ้น และช่วยในการตัดสินใจว่าสิ่งที่เห็นน่าจะเป็นอะไร ได้แก่

- **เครื่องมือดูภาพทรวดทรง** จะเป็นชนิดสเตอริโอสโคปแบบกระเป๋า(Pocket Stereoscope) หรือแบบกระจกเงา(Mirror Stereoscope) ก็ได้

- **แว่นขยายภาพ(Magnifier)** จะเป็นแว่นขยายธรรมดาซึ่งมีกำลังขยายไม่เกิน ๕ เท่า หรือถ้าใช้ประจำสำนักงานควรมีกำลังขยายสูงซึ่งจะขยายได้ตั้งแต่ ๑-๔๐ เท่า

- **ไม้บรรทัด** สามารถวัดได้ละเอียดถึง ๑ มิลลิเมตร

- **เครื่องมือวัดมุม** แบบที่ดีควรเป็นแบบวงกลมสามารถวัดได้ ๓๖๐ องศา และวัดละเอียดได้ถึง ๑ องศา

- **แผนที่และภาพถ่ายทางอากาศในอดีต**

- **เครื่องเขียน** ได้แก่ ดินสอ วังเวียน และเครื่องเขียนอื่นๆ

- **แผ่นใส** ควรเป็นแผ่นพลาสติกใส ที่สามารถใช้เขียนด้วยดินสอได้

- **ลักษณะบนภาพถ่ายทางอากาศที่ช่วยในการแปลความ** รายละเอียดต่างๆ ที่มองเห็นในภาพถ่ายทางอากาศ แบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภทใหญ่ๆคือ

- รายละเอียดที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ(Natural Features) เช่น ภูเขา แม่น้ำ ป่าไม้ เป็นต้น

- รายละเอียดที่มนุษย์สร้างขึ้น(Man-Made Features) เช่น อาคารบ้านเรือน ถนน เป็นต้น

รายละเอียดต่างๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว เมื่อปรากฏในภาพถ่ายจะมีมาตราส่วนเล็กลงประกอบกับการถ่ายภาพเป็นการถ่ายตั้งจากอากาศ จึงทำให้รายละเอียดต่างๆ เหล่านี้อาจจะเพิ่มหรือลดความสำคัญจากที่มองในระดับสายตาได้ ดังนั้นในการวิเคราะห์ภาพถ่ายทางอากาศหรือการอ่านและแปลภาพถ่ายนั้น เราจึงต้องอาศัยลักษณะพิเศษหลายๆ ประการของภาพถ่ายทางอากาศเข้าช่วยในการพิจารณา

ลักษณะที่สำคัญบนภาพถ่ายทางอากาศที่ผู้แปลความภาพถ่ายทางอากาศสามารถศึกษาได้และหากศึกษาอย่างมีระบบ อาจช่วยให้ผู้แปลความภาพถ่ายทางอากาศตีความภาพถ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยเฉพาะในขั้นตอนของการอ่านรูปถ่าย มีดังนี้

- ความเข้มของสี(Tone)

ระดับความเข้มของสีเทาในภาพขาวดำ(Panchromatic) ความเข้มจางของภาพ เกิดจากการสะท้อนแสงของวัตถุแตกต่างกัน วัตถุที่มีสีแตกต่างกันอย่างชัดเจนจะมีความเข้มจางแตกต่างกันอย่างชัดเจนด้วย ตั้งแต่ระดับความเข้มสีขาว เทาและดำ

เกี่ยวกับความเข้มของสี ผู้แปลความภาพถ่ายทางอากาศควรระลึกอยู่เสมอว่า

- การอัดภาพถ่ายทางอากาศภาพหนึ่งในแต่ละครั้ง ความเข้มของสีอาจจะไม่เท่ากัน
- ความเข้มของสีที่ปรากฏบนภาพถ่ายทางอากาศ จะเปลี่ยนแปลงไปตามการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาล
- ตำแหน่งของดวงอาทิตย์ซึ่งสัมพันธ์กับตำแหน่งของกล้องถ่ายรูปทางอากาศมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อความเข้มของสีบนภาพถ่ายทางอากาศ เช่น การสะท้อนแสงอาทิตย์ของแหล่งน้ำจะทำให้แหล่งน้ำไปปรากฏเป็นสีขาวบนภาพถ่ายทางอากาศ ในขณะที่ภาพถ่ายทางอากาศรูปอื่นแหล่งน้ำจะเป็นสีดำเมื่อไม่มีการสะท้อนแสงอาทิตย์ของแหล่งน้ำ

อย่างไรก็ตามผู้แปลความภาพถ่ายทางอากาศ สามารถจำแนกปรากฏการณ์หรือรายละเอียดต่างๆ ได้โดยอาศัยความเข้มของสีที่เป็นลักษณะเฉพาะของปรากฏการณ์หรือรายละเอียดนั้น เช่น ป่าสนจะปรากฏบนภาพถ่ายทางอากาศ(ขาว-ดำ) เป็นสีดำ พื้นที่ที่เป็นดินทรายแห้งและปราศจากพืชปกคลุมจะปรากฏเป็นสีขาว ทundraจะปรากฏเป็นสีเทา เป็นต้น

ระดับความเข้มของสีที่แตกต่างกันบนภาพถ่ายทางอากาศ

- สี(Color)

เป็นการรับรู้คลื่นแสงที่ตามองเห็นปรากฏเป็นสีต่างๆ ภาพสีปกติแสดงสีวัตถุใกล้เคียงกับสีจริง เช่น ป่าไม้เป็นสีเขียว น้ำใสลึกเป็นสีน้ำเงินหรืออมเขียว น้ำขุ่นเป็นสีน้ำตาลแดง ส่วนภาพสีอินฟราเรดจะให้สีแตกต่างไปจากสีธรรมชาติดังกล่าว

-รูปร่าง(Shape)

สีธรรมชาติที่ปรากฏบนภาพถ่ายทางอากาศ

ภาพถ่ายทางอากาศสีอินฟราเรด

รูปร่าง หมายถึง การแสดงลักษณะภูมิประเทศหรือรายละเอียดในลักษณะสองมิติ หรือเป็นโครงสร้างหรือมิติในทางราบของวัตถุ ผู้แปลความภาพถ่ายทางอากาศจะต้องมีความคุ้นเคยในการพิสูจน์ทราบโดยอาศัย “รูปร่าง” กับปรากฏการณ์หรือรายละเอียดบนภาพถ่ายทางอากาศ โดยที่ผู้แปลความผู้นั้นได้สัมผัสคุ้นเคยกับปรากฏการณ์หรือรายละเอียดนั้นในภูมิประเทศมาบ้างแล้ว ยกตัวอย่าง สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมักมีรูปร่างทรงเรขาคณิต เช่น รูปเหลี่ยมของบ้านและตึก สนามฟุตบอล ส่วนสิ่งที่เกิดตาม

ธรรมชาติมักมีรูปร่างไม่เป็นระเบียบ เช่น ทางน้ำจะคดเคี้ยวและมีโครงข่ายที่แตกต่างจากโครงข่ายถนน

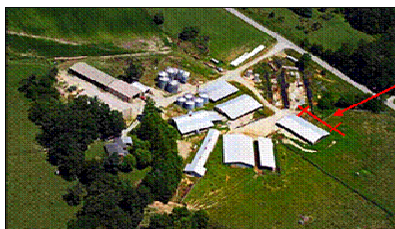
ในการอาศัย “รูปร่าง” เป็นเครื่องมือในการแปลความภาพถ่ายทางอากาศมีสิ่งที่ต้องพึงตระหนักประการหนึ่งคือ การพิจารณาเฉพาะรูปร่างของวัตถุเพียงอย่างเดียวจะไม่ให้ข้อมูลเพียงพอเพื่อการพิสูจน์ทราบรายละเอียดหรือวัตถุทุกชนิด ผู้แปลความภาพถ่ายทางอากาศจำเป็นต้องพิจารณาลักษณะอย่างอื่นด้วย

รูปร่างของสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น

- ขนาด(Size)

ขนาด หมายถึง ขนาดของวัตถุซึ่งสามารถมองเห็นในลักษณะสามมิติบนรูปถ่าย การเปรียบเทียบขนาดของวัตถุชนิดหนึ่งกับวัตถุที่ทราบขนาดแล้วจะช่วยให้ผู้แปลความภาพถ่ายทางอากาศอนุมานเพื่อทราบขนาดของวัตถุชนิดนั้นได้ เช่น อาคารที่เป็นบ้านที่อยู่อาศัยจะมีขนาดเล็กกว่าโรงงาน ซึ่งวัตถุทั้งสองเมื่อปรากฏบนภาพถ่ายจะมีรูปทรงเป็นสี่เหลี่ยมและจะมีสีหรือความเข้มของสีเหมือนกัน หรือทางหลวงจะมีขนาดกว้างใหญ่และคดเคี้ยวน้อยกว่าทางชนบท เป็นต้น อีกวิธีคือคำนวณขนาดจริงโดยวัดขนาดวัตถุในภาพแล้วคำนวณหาขนาดจริงในภูมิประเทศโดยอาศัยมาตราส่วนของภาพ

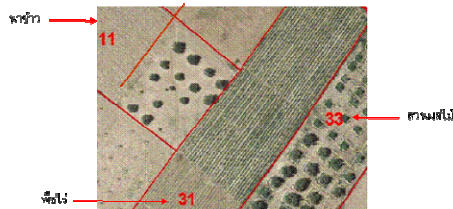

วัดขนาด
อาคาร

การวัดขนาดจริง

- รูปแบบ(Pattern)

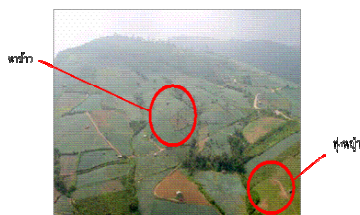
รูปแบบ หมายถึง การเรียงตัวของรายละเอียดต่างๆ ในลักษณะเป็นลำดับ สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นมักเรียงตัวเป็นระบบของรูปแบบเรขาคณิต เช่น แปลงที่นา สวนผลไม้ สิ่งที่เกิดตามธรรมชาติมักวางตัวไม่เป็นระเบียบ เช่น ป่าไม้ เป็นต้น

รูปแบบต่างๆ ของสิ่งปรากฏบนภาพถ่ายทางอากาศ

- ลายเนื้อ(Texture)

ลักษณะพื้นผิวของวัตถุหรือกลุ่มวัตถุที่ปรากฏบนภาพมีความถี่ของวรรณะสีต่างกัน ทำให้มองเห็นเป็นเนื้อหยาบหรือละเอียดแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น นาข้าวมีเนื้อละเอียดกว่าทุ่งหญ้า ต้นไม้ขนาดใหญ่จะปรากฏบนภาพถ่ายทางอากาศมีลักษณะหยาบ ส่วนพืชพันธุ์ขนาดเล็กจะปรากฏบนภาพถ่ายมีลักษณะละเอียด นอกจากนี้ความหยาบหรือละเอียดยังขึ้นอยู่กับขนาดของมาตราส่วนของภาพถ่ายทางอากาศด้วย

ลักษณะของพื้นผิวที่มีความแตกต่างกัน

- เงา(Shadow)

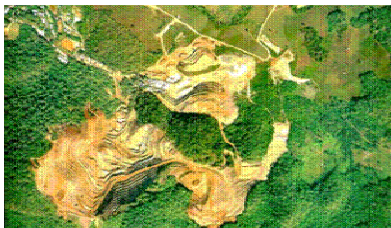
การสังเกตเงาของวัตถุช่วยให้ตรวจรูปร่างวัตถุได้เพิ่มขึ้นกว่าการสังเกตรูปร่างเพียงประการเดียว เพราะเงาบ่งบอกลักษณะทางความสูงของวัตถุและก่อให้เกิดภาพทรวดทรงได้ดีขึ้น ช่วยให้การแปลวัตถุที่มีขนาดเล็กที่มีความสูงถูกต้อง เช่น เสาธง สะพาน เป็นต้น เงาของต้นไม้ยังอาจช่วยจำแนกชนิดของต้นไม้ได้ เช่น ต้นมะพร้าวมีเงาเป็นรูปแฉก แต่เงาก็เป็นอุปสรรคในการแปลภาพด้วยเพราะบดบังวัตถุอื่นๆ

เงาและการบดบังวัตถุ

- ที่ตั้งในเชิงภูมิประเทศ(Topographical Site)

ที่ตั้งในเชิงภูมิประเทศ หมายถึง ตำแหน่งของสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่โดยรอบ ที่ตั้งวัตถุประกอบด้วยลักษณะกายภาพ เช่น ความสูงภูมิประเทศความลาดชัน ทิศด้านลาด และลักษณะทางวัฒนธรรม เช่น ลักษณะการใช้ที่ดิน วัตถุจะมีลักษณะที่ต้งเฉพาะตัว ดังนั้นการพิจารณาลักษณะกายภาพหรือลักษณะทางวัฒนธรรมจะทำให้สรุปได้ว่าวัตถุนั้นคืออะไร ยกตัวอย่างเช่น ถ้าสามารถแปลความภาพถ่ายว่าเป็นสวนแล้วจะต้องนำมาวิเคราะห์ที่ตั้งในเชิงภูมิประเทศว่า ถ้าอยู่ทางภาคเหนือก็ควรจะเป็นสวนลำไยหรือลิ้นจี่ ถ้าอยู่ทางภาคใต้ก็ควรจะเป็นสวนยางพารา หรือพริกปาล์ม เป็นต้น

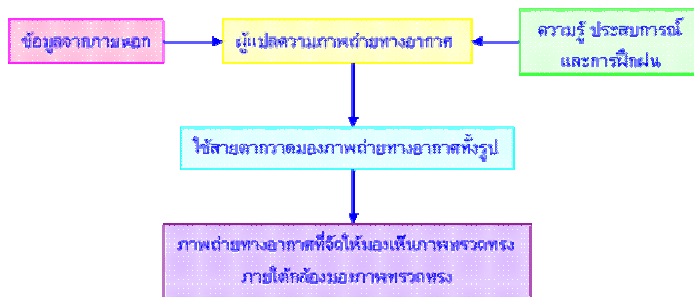

ลักษณะทางกายภาพของภูมิประเทศ

- ที่ตั้งและสิ่งที่อยู่ใกล้เคียง (Site and Associated Features)

ในหลายกรณีที่ที่ตั้งของวัดถูกล้อมพันกับสิ่งที่อยู่ใกล้เคียงจะช่วยให้การวิเคราะห์หาสิ่งที่เห็นในภาพคืออะไร เช่น ป่าโคกยางจะเป็นสิ่งที่ช่วยชี้บอกว่าบริเวณนั้นเป็นชายทะเลซึ่งมีน้ำทะเลขึ้นเป็นครั้งคราว หรือปืมน้ำมันอาจจะสังเกตได้จากที่ตั้งว่าอยู่ตรงบริเวณถนนตัดผ่านกันหรือตามทางหลวงโรงเรียนอาจจะแตกต่างจากสถาบันอื่นๆ คือมีสนามเด็กเล่นและสนามกีฬาอยู่ด้วย เป็นต้น

สรุปองค์ประกอบที่สำคัญในการแปลความภาพถ่ายทางอากาศ

แผนผังการแปลภาพถ่ายทางอากาศ

๔. วิธีการแปลภาพความถ่ายทางอากาศ

การปฏิบัติงานแปลความภาพถ่ายทางอากาศ ประกอบด้วย การเตรียมการก่อนการแปลภาพ เทคนิคการแปลภาพ การวางแผนที่ การคำนวณระยะทางและพื้นที่ การตรวจสอบภาคสนามและการรายงานผลการแปลภาพถ่ายทางอากาศ

- การเตรียมการก่อนการแปลภาพ

ผู้แปลจัดเตรียมภาพถ่าย การทำสารบัญภาพจัดเรียงภาพตามแนวนอนให้ครอบคลุมพื้นที่และค้นคว้ารวบรวมข้อมูลเสริมเพื่อประกอบการแปลภาพ เช่น แผนที่ภูมิประเทศ รายงานและการออกสนามสำรวจพื้นที่ขั้นต้น

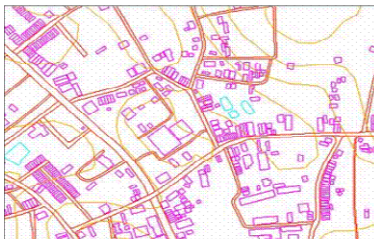
การเตรียมข้อมูลก่อนการแปลภาพถ่ายทางอากาศ

- เทคนิคการแปลภาพ

ผู้แปลควรเริ่มจากการทำความเข้าใจภาพโดยรวมแล้วแปลภาพจากสิ่งที่แปลความง่ายไปหายาก เช่น เริ่มจากการแปลเส้นทางคมนาคมทางบก ทางน้ำและแหล่งน้ำ พืชพรรณธรรมชาติ พื้นที่เกษตรกรรม เขตเมือง เป็นต้น หากมีความคุ้นเคยพื้นที่นั้นจะทำให้การแปลง่ายกว่าการแปลภาพพื้นที่ที่ไม่รู้จัก ดังนั้นผู้แปลจึงอาจจำเป็นต้องศึกษาข้อมูล เช่น การอ่านรายงานและตรวจสอบแผนที่ของพื้นที่นั้นก่อนและเมื่อแปลภาพให้ใช้หลักการตรวจรู้วัตถุ วิเคราะห์ภาพ

- การร่างแผนที่ การคำนวณระยะทางและพื้นที่

ข้อมูลที่ได้จากการแปลภาพ ผู้แปลบันทึกโดยการร่างแผนที่แสดงขอบเขตของสิ่งต่างๆที่แปลได้ พร้อมกับการให้สัญลักษณ์และการคำนวณระยะทางและพื้นที่ของแผนที่

ร่างแผนที่จากภาพถ่ายทางอากาศ

- การตรวจสอบภาคสนาม

เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเพื่อแก้ไขปรับปรุงงานแปลภาพถ่าย
แต่สิ่งที่ปรากฏในภาพถ่ายทางอากาศ อาจไม่ตรงกับภูมิประเทศในปัจจุบัน
เนื่องจากอาจมีการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินในบริเวณนั้น

การออกสำรวจพื้นที่จริง

สัญลักษณ์การจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดิน
คณะกรรมการอ่านภาพถ่ายทางอากาศ

ระดับ/Level 1	ระดับ/Level 2	ระดับ/Level 3	ความหมาย
U พื้นที่ชุมชน และสิ่ง ปลูกสร้าง	U1 ตัวเมืองและ ชานการค้า U2 หมู่บ้าน U3 สถานที่ราชการและ สถาบันต่างๆ U4 สถานีคมนาคม U5 ชานอุตสาหกรรม U6 อื่นๆ	U200 โครงการ ที่ดินจัดสรร * U601 สถานที่ พักผ่อนหย่อนใจ U602 สนามกอล์ฟ U603 สุสาน ป่าช้า U604 ศูนย์อพยพ	มีร่องรอย การทำประโยชน์

ระดับ/Level 1	ระดับ/Level 2	ระดับ/Level 3	ความหมาย
A พื้นที่ เกษตรกรรม	A1 นาข้าว A2 พืชไร่ A3 ไม้ยืนต้น A4 ไม้ผล A5 พืชสวน A6 ไร่หมุนเวียน A7 พืชหญ้าและ/หรือ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ A8 พืชน้ำ A9 สถานที่เพาะ เลี้ยงสัตว์น้ำ A0 เกษตรผสมผสาน ไร่สวนผสม	A10 นาไร่ *	มีร่องรอย การทำประโยชน์
W พื้นที่น้ำ	W1 แหล่งน้ำธรรมชาติ W2 แหล่งน้ำสร้างขึ้น		ไม่มีร่องรอย การทำประโยชน์ มีร่องรอย การทำประโยชน์
M พื้นที่ เบ็ดเตล็ด	M1 พืชหญ้าธรรมชาติ M2 พื้นที่ลุ่ม M3 เหมืองแร่ บ่อขุด M4 อื่นๆ	M401 นาเกลือ M402 หาดทราย M403 ที่หินโคล่ M404 ที่ทิ้งขยะ M407 พื้นที่ถมดิน *	ไม่มีร่องรอย การทำประโยชน์ ไม่มีร่องรอย การทำประโยชน์ มีร่องรอย การทำประโยชน์ มีร่องรอย การทำประโยชน์ ไม่มีร่องรอย การทำประโยชน์ ไม่มีร่องรอย การทำประโยชน์ มีร่องรอย การทำประโยชน์

หมายเหตุ * หน่วยงานผู้อ่าน แปลฯ สามารถลงรายละเอียดประกอบสัญลักษณ์ภายใต้
เครื่องหมายวงเล็บต่อท้ายสัญลักษณ์

- การรายงานผลการแปลงภาพถ่ายทางอากาศ

เป็นขั้นตอนสุดท้าย เมื่อผู้แปลตรวจสอบปรับปรุงงานแล้ว ผลงานอยู่ในรูปของแผนที่ ตารางค่าสถิติ และรายงาน หรือผลงานอาจนำไปประกอบเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

- การนำผลการแปลงภาพถ่ายทางอากาศไปใช้

- ผลการอ่าน แปล และตีความภาพถ่ายทางอากาศจะถูกผลิตในลักษณะของการพิมพ์บนแผ่นทางระวาง
- นำผลการอ่าน แปล และตีความภาพถ่ายทางอากาศไปประกอบการพิจารณาคดีของศาล
- พยานหลักฐานหนึ่งสำหรับการพิสูจน์การครอบครองที่ดิน พิสูจน์ร่องรอยการทำประโยชน์

ที่มา...

-สำนักเทคโนโลยีทำแผนที่ กรมที่ดิน

-กองภูมิสารสนเทศ การประปาส่วนภูมิภาค

นาฬิกาสาระ

ประวัติวันวาเลนไทน์

วันวาเลนไทน์ (Valentine's Day) วันนักบุญวาเลนไทน์ (Saint Valentine's Day) หรือที่รู้จักกันว่า วันแห่งความรัก ตรงกับวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ของทุกปี เป็นวันประเพณีที่คู่รักบอกให้กันและกันทราบเกี่ยวกับความรักของพวกเขา โดยการส่งการ์ดวาเลนไทน์ มอบของขวัญ วาเลนไทน์ หรือพาคนรักไปท่องเที่ยวในสถานที่โรแมนติก ซึ่งต่อมาวันวาเลนไทน์ ก็ได้นิยมแพร่หลายไปทั่วยุโรปและอเมริกา และเข้ามาในทวีปเอเชีย รวมถึงประเทศไทยด้วย

ความเป็นมา

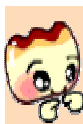
วันวาเลนไทน์นั้นนับมาตั้งแต่สมัยจักรวรรดิโรมัน ในกรุงโรม สมัยก่อนนั้น วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ จะเป็นวันเฉลิมฉลองของจูโนซึ่งเป็นราชินีแห่งเหล่าเทพและเทพธิดาของโรมัน ชาวโรมันรู้จักเธอในนามของเทพธิดาแห่ง อิสตรีและการแต่งงาน และในวันถัดมาคือวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ก็จะเป็นวันเริ่มต้นงานเลี้ยงของ Lupercalia

การดำเนินชีวิตของเด็กหนุ่มและเด็กสาวในสมัยนั้นจะถูกแยกจากกันอย่างเด็ดขาด แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีประเพณีอย่างหนึ่ง ซึ่งเด็กหนุ่มสาวยังสืบทอดต่อกันมา คือ คืนก่อนวันเฉลิมฉลอง Lupercalia นั้นชื่อของเด็กสาวทุกคนจะถูกเขียนลงในเศษกระดาษเล็กๆ และจะใส่เอาไว้ในเหยือก เด็กหนุ่มแต่ละคนจะดึงชื่อของเด็กสาวออกจากเหยือก แล้วหลังจากนั้นก็จับคู่กันในงานเฉลิมฉลอง บางครั้งการจับคู่นี้ ท้ายที่สุดก็จะจบลงด้วยการที่เด็กหนุ่มและเด็กสาวทั้งสองนั้นได้ตกลงรักกันและแต่งงานกันนั่นเอง

ภายใต้การปกครองของจักรพรรดิคลอดิอุสที่สอง (Claudius II) นั้น กรุงโรมได้เกิดสงครามหลายครั้ง และคลอดิอุสเองก็ประสบกับปัญหาในการที่จะหาทหารจำนวนมากมาช่วยรบในศึกสงคราม และเขาเชื่อว่าเหตุผลสำคัญก็คือ ผู้ชายโรมันหลายคนไม่ต้องการจากครอบครัว และคนอื่นเป็นที่รักไป และด้วยเหตุผลนี้เอง ทำให้จักรพรรดิคลอดิอุสประกาศให้ยกเลิกงานแต่งงาน และงานหมั้นทั้งหมดในกรุงโรม

ถึงกระนั้นก็ตาม ยังมีนักบุญผู้ใจดีคนหนึ่งซึ่งชื่อว่า ท่านนักบุญวาเลนไทน์ ท่านเป็นพระที่กรุงโรมในสมัยของจักรพรรดิคลอดิอุสที่สอง ท่านนักบุญวาเลนไทน์และนักบุญมาริอุส ได้จัดตั้งกลุ่มองค์กรเล็กๆ เพื่อช่วยเหลือชาวคริสเตียนที่ตกทุกข์ได้ยากเหล่านี้ และได้จัดให้มีการแต่งงานของคูรักอย่างลับๆ ด้วย

และจากการกระทำเหล่านี้เอง ทำให้นักบุญวาเลนไทน์ถูกจับและถูกตัดสินประหารโดยการตัดศีรษะ ในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ประมาณปีคริสต์ศักราชที่ ๒๗๐ ซึ่งถือเป็นวันที่ท่านได้ทนทุกข์ทรมานและเสียสละเพื่อเพื่อนมนุษย์

สัญลักษณ์ของวันวาเลนไทน์

เทพเจ้าคิวปิด ซึ่งเป็นเทพเจ้าแห่งความรักดั้งเดิมของชาวโรมันในรูปเด็กทารกติดปีก กำลังโฉบคันศรทองเล็งไปยัง หัวใจของผู้คน ตามตำนานของกรีกและโรมันพูดถึงคิวปิดว่า เป็นบุตรของมาร (เทพเจ้าของสงคราม) และ วินัส (เทพเจ้าแห่งความรักและความงาม)

วินัสอิจฉา "ไซกิ" ธิดาของกษัตริย์องค์หนึ่ง ที่กำลังแรกรุ่นและสวยกว่าวินัสมาก นางเลยส่งคิวปิดไปหาไซกิ เพื่อบั่นดาลให้ไซกิมีความรักกับบุรุษเพศ แต่คิวปิดแอบหลงรักไซกิและพามาที่วัง และแอบมาหา

ในตอนกลางคืน เพื่อให้ไขกักรู้ว่าตนเองเป็นใคร แต่มีคนอีกฉายให้
ไขกัแอบดูตอนคิวปิดนอนหลับ

ด้วยความตื่นเต้นที่เห็นคิวปิดเป็นหนุ่มรูปงามและเปลือยทำน้ำมัน
ตะเกียงหกใส่คิวปิด เมื่อคิวปิดตื่นขึ้นก็โกรธมากที่นางชัศคำสั่งจึงทิ้งนาง
ไป เมื่อโดนทิ้งไปไขกัก็ออกตามหาคิวปิด ซึ่งตลอดเวลาไขกัก็ถูกวิเศษกลั่น
แกล้งต่างๆ นานา จนคิวปิดต้องเข้ามาช่วย เทพเจ้าจูปีเตอร์เห็นใจช่วยให้
ทั้งสองครองรักกัน

**เราควรมีความรัก ความเมตตา ความปรานี ต่อกัน ชีวิตของเรา
จะมีความสุข สดใส**

งงไม่สายที่เราจะเริ่มสร้างไมตรีในวันนี้

วันสำคัญอีกวันหนึ่งในเดือนนี้
คือ วันตรุษจีน หรือ ปีใหม่จีน

"ซินเจียยู่อี้ ซินนี้ฮวดไช้"

ประเพณีนิยมของชาวจีนและคนไทยเชื้อสายจีนทั่วโลก ถือว่าวันตรุษจีน
เป็นเทศกาลที่สำคัญที่สุดของจีน เป็นวันขึ้นปีใหม่ตามปฏิทินจีน
Chinese New Year

**ชาวไทยเชื้อสายจีนจะถือประเพณีปฏิบัติอยู่ ๓ วัน คือวันจ่าย วันไหว้
และวันปีใหม่**

วันจ่าย หรือ ตี๋เอ็ก คือวันก่อนวันสิ้นปี เป็นวันที่ชาวไทยเชื้อสายจีน
จะต้องไปซื้ออาหารผลไม้และเครื่องเซ่นไหว้ต่างๆ ก่อนที่ร้านค้าทั้งหลาย

จะปิดร้านหยุดพักผ่อนยาว ในตอนค่ำจะมีการจุดธูปอัญเชิญเจ้าที่ หรือ ต่ จูเอี้ย ให้ลงมาจากสวรรค์เพื่อรับการสักการะบูชาของเจ้าบ้าน หลังจากที่ได้ให้อัญเชิญขึ้นสวรรค์เมื่อ ๔ วันที่แล้ว

วันไหว้ คือ วันสิ้นปี จะมีการไหว้ ๓ ครั้ง คือ ตอนเช้ามีดจะไหว้ ไปเล่าเอี้ย เป็นการไหว้เทพเจ้าต่างๆ เครื่องไหว้คือ เนื้อสัตว์ ๓ อย่าง (ซาแซ ได้แก่ หมูสามชั้นต้ม ไก่ เป็ด ปรับเปลี่ยนเป็นชนิดอื่นได้ หรือมากกว่านั้นได้จนเป็นเนื้อสัตว์ห้าชนิด) เหล้า น้ำชา และกระดาษเงิน กระดาษทอง ตอนสาย จะไหว้ไปเป่บ้อ คือการไหว้บรรพบุรุษ พ่อแม่ญาติพี่น้องที่ถึงแก่กรรมไปแล้ว เป็นการแสดงความกตัญญูตามคติจีน การไหว้ครั้งนี้จะไหว้ไม่เกินเที่ยง เครื่องไหว้จะประกอบด้วย ซาแซ อาหารคาวหวาน (ส่วนมากจะทำตามที่ผู้ที่ล่วงลับเคยชอบ) รวมทั้งการเผากระดาษเงินกระดาษทอง เสื้อผ้ากระดาษเพื่ออุทิศแก่ผู้ล่วงลับ หลังจากนั้น ญาติพี่น้องจะมารวมกันรับประทานอาหารที่ได้เซ่นไหว้ไป เป็นสิริมงคล และถือเป็นเวลาที่ครอบครัวหรือวงศ์ตระกูลจะรวมตัวกันได้มากที่สุด จะแลกเปลี่ยนอั่งเปาหลังจากรับประทานอาหารร่วมกันแล้ว ตอนบ่าย จะไหว้ ไปฮ้อเฮียตี๋ เป็นการไหว้พี่พี่น้องที่ล่วงลับไปแล้ว เครื่องไหว้จะเป็นพวกขนมเซ่ง ขนมเทียน เผือกเชื่อมน้ำตาล กระดาษเงิน กระดาษทอง พร้อมทั้งมีการจุดประทัดเพื่อไล่สิ่งชั่วร้ายและเป็นสิริมงคล

วันขึ้นปีใหม่ หรือ วันเที่ยว หรือ วันถือ คือวันที่หนึ่งของเดือนที่หนึ่งของปี (ชิวอิก) วันนี้ ชาวจีนจะถือธรรมเนียมโบราณที่ยังปฏิบัติสืบต่อกันมาถึงปัจจุบัน คือ ไปเจีย คือ การไปไหว้ขอพรและอวยพรจากญาติผู้ใหญ่ และผู้ที่เคารพรัก โดยนำส้มสีทองไปมอบให้ เหตุที่ให้ส้มก็เพราะออกเสียงภาษาจีนแต้จิ๋วว่า "กา" ซึ่งไปพ้องกับคำว่าทอง เพราะฉะนั้นการให้ส้มจึงเหมือนนำโชคติดไปให้ จะมอบส้มจำนวน ๔ ผล ห่อด้วยผ้าเช็ดหน้าของผู้ชาย เหตุที่เรียกวันนี้ว่าวันถือคือ เป็นวันที่ชาวจีนถือว่าเป็นสิริมงคลงดการทำบาป จะมีคติถือบางอย่าง เช่น ไม่พูดจาไม่ดีต่อกัน ไม่ทวงหนี้กัน ไม่จับไม้กวาด และจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าใหม่แล้วออกเยี่ยมอวยพร และพักผ่อนนอกบ้าน เป็นต้น

ความเชื่อต่างๆในวันตรุษจีน ที่ห้ามทำและที่นิยมทำกัน

ทุกคนจะไม่พูดคำหยาบหรือพูดคำที่ไม่เป็นมงคล ความหมายเป็นนัย และคำว่า สี่ ซึ่งออกเสียงคล้ายความตายก็ต้องไม่พูดออกมา ต้องไม่มีการพูดถึงความตายหรือการใกล้ตาย และเรื่องผีสงเป็นเรื่องที่ต้องห้าม เรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นในปีเก่าๆ ก็จะไม่เอามาพูดถึง ซึ่งการพูดควรมีแต่เรื่องอนาคต และทุกอย่างที่ดีกับปีใหม่และการเริ่มต้นใหม่

หากคุณร้องไห้ในวันปีใหม่ คุณจะมีเรื่องเสียใจไปตลอดปี ดังนั้นแม้แต่เด็กดื้อที่ปฏิบัติตัวไม่ดีผู้ใหญ่ก็จะทน และไม่ตีสั่งสอน

การแต่งกายและความสะอาด ใน วันตรุษจีนเราไม่ควรสระผมเพราะนั้นจะหมายถึงเราชะล้างความโชคดีของเราออกไป เสื้อผ้าสีแดงเป็นสีที่นิยมสวมใส่ในช่วงเทศกาลนี้ สีแดงถือเป็นสีสว่าง สีแห่งความสุข ซึ่งจะนำความสว่างและเจิดจ้ามาให้แก่ผู้สวมใส่ เชื่อกันว่าอาภรณ์และการปฏิบัติตนในวันปีใหม่ จะส่งผลดีหรือผลร้ายได้ตลอดทั้งปี เด็ก ๆ และคนโสด เพื่อรวมไปถึงญาติใกล้ชิดจะได้ อั่งเปา ซึ่งเป็นซองสีแดงใส่ด้วยธนบัตรใหม่เพื่อโชคดี

วันตรุษจีนกับความเชื่ออื่น ๆ สำหรับ คนที่เชื่อโชคลางมากๆ ก่อนออกจากบ้านเพื่อไปเยี่ยมเยียนเพื่อนหรือญาติ อาจมีการเชิญซินแส เพื่อหาฤกษ์ที่เหมาะสมในการออกจากบ้านและทางที่จะไปเพื่อ เป็นความเป็นสิริมงคล

บุคคลแรกที่พบและคำพูดที่ได้ยินคำแรกของปีมีความหมายสำคัญมาก ถือว่าจะส่งผลให้มีผลได้ตลอดทั้งปี การได้ยินนกร้องเพลงหรือเห็นนกสีแดงหรือนกนางแอ่น ถือเป็นโชคดี

การเข้าไปหาใครในห้องนอนในวันตรุษ ถือเป็นโชคร้ายดังนั้นไม่ว่าจะเป็นคนป่วยก็ต้องแต่งตัวออกมานั่งในห้องรับแขก

ไม่ควรใช้มีดหรือกรรไกรในวันตรุษเพราะเชื่อว่าจะเป็นการตัดโชคดี ทุกวันนี้ไม่ใช่ชาวจีนทุกคนจะคงยังเชื่อตามความเชื่อที่มีมาแต่ทุกคนก็ยังคง ยึดถือ และปฏิบัติตาม เพราะสิ่งเหล่านี้เปรียบเสมือนธรรมเนียม

และวัฒนธรรม โดยที่ชาวจีน ตระหนักดีว่าการปฏิบัติตาม
ขนบธรรมเนียมมาแต่เก่าก่อนเป็นการแสดงถึงความเป็น ครอบครัวและ
เอกลักษณ์ของตน

อาหารไหว้เจ้า

ในวันฉลองตรุษจีนจะรับประทานอาหารมากกว่าวันไหนๆในปี
อาหารชนิดต่างๆ ได้ปฏิบัติกันจนเป็นประเพณี จะจัดเตรียมเพื่อญาติ
พี่น้องและเพื่อนฝูง รวมไปถึงคนรู้จักที่ได้เสียไปแล้ว ในวันตรุษ
ครอบครัวชาวจีนจะทานผักที่เรียกว่า ไช้ ถึงแม้ผักชนิดต่างๆที่นำมาปรุง
จะเป็นเพียงรากหรือผักที่มีลักษณะเป็นเส้นใยหลายคนก็เชื่อว่าผักต่างๆมี
ความหมายที่เป็นมงคลในตัวของมัน

เม็ดบัว - มีความหมายถึง การมีลูกหลานที่เป็นชาย

เกาลัด - มีความหมายถึง เงิน

สาหร่ายดำ - คำของมันออกเสียงคล้าย ความร่ำรวย

เต้าหู้หมักที่ทำจากถั่วแห้ง - คำของมันออกเสียงคล้าย เติบโตด้วยความ
ร่ำรวย และ ความสุข

หน่อไม้ - คำของมันออกเสียงคล้าย คำอวยพรให้ทุกอย่างเติบโตไปด้วย
ความสุข เต้าหู้ที่ทำจากถั่วสดนั้นจะไม่นำมารวมกับอาหารในวันนี้
เนื่องจากสีขาวซึ่งเป็นสีแห่งโชคร้าย สำหรับปีใหม่และหมายถึงการไว้
ทุกข์

อาหาร อื่นๆ รวมไปถึงปลาทั้งตัว เพื่อเป็นตัวแทนแห่งการอยู่
ร่วมกัน และความอุดมสมบูรณ์ และไก่สำหรับความเจริญก้าวหน้า ซึ่งไก่
นั้นจะต้องยังมีหัว หางและเท้าอยู่ เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงความ

สมบูรณ์ เส้นหมี่ก็ไม่ควรตัดเนื่องจากหมายถึงชีวิตที่ยืนยาว
ทางตอนใต้ของจีน งานที่นิยมที่สุดและทานมากที่สุดได้แก่ ข้าวเหนียว
หวานนึ่ง บ๊ะจ่างหวาน ซึ่งถือเป็นอาหารอันโอชะ ทางเหนือ หมั่นโถ และ
ติ่มซำ เป็นอาหารที่นิยม อาหารจำนวน มากที่ถูกตระเตรียมในเทศกาลนี้
มีความหมายถึง ความอุดมสมบูรณ์และความร่ำรวยของบ้าน

ซินเจียยู่อี้ ซินนี้ฮวดไช้

